

3. søndag efter helligtrekonger

23. januar 2022 Tekstrække: Anden række

750 Nu titte til hinanden

41 Lille Guds barn

448 Fyldt af glæde

582 At tro er at komme (Laubs melodi)

29 Spænd over os dit himmelsejl

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Apostlene sagde til Herren: »Giv os en større tro!« Herren svarede: »Havde I en tro som et sennepsfrø, kunne I sige til dette morbærtræ: Ryk dig op med røde, og plant dig i havet! og det ville adlyde jer. Hvis en af jer har en tjener, som pløjer eller er hyrde, vil han så sige til ham, når han kommer hjem fra marken: Kom straks og sæt dig til bords? Vil han ikke tværtimod sige: Lav mad til mig og bind kjortlen op om dig og vart mig op, mens jeg spiser og drikker; bagefter kan du selv spise og drikke. Mon han takker tjeneren, fordi han gjorde det, han har fået besked på? Således også I: Når I har gjort alt det, I har fået besked på, skal I sige: Vi er unyttige tjenere, vi har kun gjort, hvad vi skulle gøre.«

[Lukasevangeliet 17,5-10](#)

Når vi siger trosbekendelsen her i kirken, så går vi direkte fra "født af Jomfru Maria" til "pint under Pontius Pilatus".

Vi springer raskt over ca. 30 års indholdsrige begivenheder, hvor Jesus gik omkring og samlede en stor skare omkring sig og fortalte historier og udrettede mirakler. Alt det er udeladt fra trosbekendelsen. Vi hører om undfangelsen af Helligånden og så om Pontius Pilatus, der udøver tortur.

Men vi ved fra Ny Testamente, at Jesus i samtiden har udøvet en magnetisk kraft, så overalt hvor han kom flokkedes menneskene omkring ham, blot for at få et glimt af Jesus, eller for at prøve at røre ved hans kappe.

Alligevel. Når vi bekender vores tro, er der sat parentes om alt det.

Når vi læser dagens tekst, kan vi godt forstå det.

For nogle gange er det dunkelt og vanskeligt at give mening til, hvad Jesus fortæller. Det er især den sidste del af teksten til i dag, som taget på ordet virker som et påbud om underdanighed.

x

Al begyndelse er svær, siger man. Ligesom man også siger, at alting begynder i det små.

Begge dele er rigtigt.

Sådan er det også med menneskelivet. Vi har døbt Lilli, som stadig er en lille pige, men da hun blev undfanget, var hun bare et lille æg med en sejrrig sædcelle i sig. Og nu er hun en pige, og hun bliver engang fuldvoksen, som os andre.

Men det gælder også hele naturen omkring os. Den har også udviklet sig fra det bitte små, fra næsten ingenting, og til os i dag.

Tænk på at til ind for ca. 60 mio. år siden, da dinosaurusserne fyldte jorden, var der næsten ingen pattedyr som os. Kun nogle små væsner, der vist lignede mus.

Og siden da har pattedyrene udviklet sig til at blive den fyldigste dyreart.

Og indenfor pattedyrene, har menneskene udviklet sig til det, vi er i dag.

Fra lidt til stort.

Fra få til mange.

Fra ukendt til kendt.

Så det lille kan meget.

x

Det er det, vi hører om i dagens tekst.

Det lille skal blive stort.

Det kvalitative kan knuse det kvantitative.

En tro er større end alt andet.

En sennepsfrø er ikke stort, det er kun et frø, men det kan rykke et helt morbærtræ op med rode, siger Jesus.

Troen gør alt muligt.

x

Men tro er ikke en præstation, vi skal leve op til. Noget meget svært og inderligt. De fleste medlemmer af folkekirken forstår sig vist ikke som troende, sådan i særlig stor grad, det er kun de hellige, der er det!

Jesus lærer os at være ydmyge, og det er sådan set indersiden af troen. De to ting hænger sammen.

Tro gør alt muligt, men ydmyghed skal der også til

Når vi gør vores pligt, som tjenere for en herre, eller hvad slags job og funktion vi end måtte have, ja, så skal vi være ydmyge. Vi gør kun det, vi skal.

Det er troens ydmyghed.

Vi skal tro uden at forvente.

Vi skal være ydmyge, men alligevel tro.

X

Jeg tror ikke, man kan have tro uden at praktisere den med en vis ydmyghed, for den er netop ikke sikker og uangribelig og med fuld vished.

Og ydmyghed med selvsikkerhed er heller ikke mulig.

Troens ydmyghed lærer Jesus os.

Ikke krybende underdanighed, det har intet med ydmyghed at gøre, det er bare at ligge under for andre.

Men respekt for opgaven, respekt for livet, respekt for andre mennesker – det er sand ydmyghed.

AMEN